

[Jes Lunde]

Vi mener, at en af forklaringerne på, at man har et meget dyrt og alt for omkostningstungt sygehusvæsen i USA, er, at hvert eneste sygehus skal have deres egen scanner, som udnyttes alt for lidt. Vi har en meget bedre ressourceudnyttelse i det offentlige sygehusvæsen i Danmark, fordi vi har et enhedssygehusvæsen. Det ønsker vi at fastholde.

Skrumsager Skau (V):

Venstre ønsker regeringen tillykke med moderniseringsredegørelsen, som lægger op til en mere principiel drøftelse af den offentlige sektors omstilling og omfang, men så sandelig også op til den indstilling, borgerne i vores samfund har, og hvad brugerne og borgerne mener den offentlige sektor skal løse for os.

Jeg mener, denne debat er meget, meget vigtig. Det bør fremhæves, at moderniseringen, som det også er blevet sagt, skrider frem i praksis, og at der er kommet mange vigtige redegørelser og rapporter, der gør op med tidligere antagelser om, at penge og en stor offentlig sektor løser vore samfundsproblemer og menneskelige problemer.

Det gælder rapporter fra Socialforskningsinstituttet, det gælder undersøgelser fra AKF, det gælder rapporten om overførselsindkomster, der indeholder en række anbefalinger, og det gælder selvfølgelig også regeringens afbureaukratiseringsplan samt rapporten om styring af statsvirksomheder, der tillige indeholder en række anbefalinger og krav til overenskomst- og aftalesystemet. Og det gælder selvfølgelig også de betænkninger, vi har fået fra de to Lotzudvalg.

Jeg skal da heller ikke her undlade at nævne SAMAK-rapporten, som allerede har været nævnt, udarbejdet af de nordiske socialdemokratiske partier og faglige landsorganisationer. Vi kan selvfølgelig også bygge en hel del på de frikommuneprojekter, som kører.

Jeg nævnte indledningsvis, at moderniseringen af det danske samfund skrider frem; love bliver forenklet, nye er på vej. For dem, som er utålmodige, synes det dog at gå lidt for langsomt.

Det, vi forstår ved modernisering, er, at vi får gennemført decentralisering, altså mere lagt ud til kommuner, til lokalsamfundet, at vi får afbureaukratiseret, at vi får forenklet de forskellige klageadgange, at vi får privatiseret salg af of-

fentlig ejendom og privatisering af offentlige ydelser, at vi øger selvforvaltningen, skolebestyrelser, taxameterprincipper osv., at vi øger fleksibiliteten i vores samfund, som også hr. Lykketoft var inde på. Altså flere valgmuligheder, flere løsningsmuligheder for den enkelte borger, og også en større retsbevidsthed, at vi laver love og bekendtgørelser, som er mere forståelige for vores borgere, og større ansvarlighed, således at den enkelte selv kan løse flere opgaver. Ydelser skal have modydelse.

Rundt omkring i vort samfund mærker vi i Venstre den ildhu, der er for at være med og komme med nye ideer og synspunkter, og jeg synes også, at regeringens redegørelse lægger op til, at vi skal gennemføre en større samfundsgavnlig indsats for de initiativrige. Det er det, der skal løfte folk fra socialt underhold til aktiv deltagelse, men selvfølgelig skal folk hjælpes mod nød og sygdom.

Omstillingen er nødvendig, og redegørelsen siger noget om, at vi efterhånden har vænnet os til, at ethvert behov skal dækkes af det offentlige. Det har medført etablering af offentlige institutioner fra vugge til grav. Og det mener jeg også har givet institutioner og organisationer nogle ensidige påvirkningsmuligheder. Det har medført, at organisationer og selvfølgelig også andre pressionsgrupper først og fremmest ser på en fastholdelse af deres eget system, af deres egne offentlige institutioner og sikkerhed for arbejde og for arbejdsløn, i stedet for at se det med brugernes og skatteydernes øjne.

Kun ved, at brugerne fastlægger ønsker og behov, og selvfølgelig kun ved, at brugerne er økonomisk ansvarlige, kan vi sikre fornyelse, kan vi sikre dynamik i vort samfund og derved undgå, at den offentlige sektor vokser os over hovedet.

Udviklingen i de sidste 20-30 år har også været kendetegnet ved, at der er blevet iværksat selektive systemer for dem, der virkelig havde hjælp behov, herunder selvfølgelig økonomisk støtte. Men sådanne systemer stempler og brændemærker de pågældende, som det siges i SAMAK-rapporten, og samtidig giver det afgrænsningsproblemer og en masse bureaukrati.

Tænk på de mange særlige ordninger, vi har for pensionister: Almindelig folkepension, forhøjet pension, varmemhjælp, medicinkort, hjemmehjælp, og jeg ved ikke hvad. Alt det giver en masse samspilsproblemer og et overforbrug,